

ת"פ 13124/04/14 - מדינת ישראל נגד דיאא חסן, מוסא גושי, עלי מותעב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13124-04-14 מדינת ישראל נ' חסן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 6-0101-03369-2014

בפני	כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. דיאא חסן (עציר) 2. מוסא גושי (אחר/נוסף) 3. עלי מותעב

החלטה

1. בקשה לחילוט רכב מסוג "ניסן" שמספרו 10-549-29 (להלן-"הרכב"), הרשום על שמה של גב' תעני סלפיתי, אחותו של הנאשם 3.

בפתח הדיון הצהירה בעלת הרכב, כי הרכב למעשה שייך לנאשם 3 והוא זה שהשתמש בו.

הנאשם 3 הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של התפרצות למקום מגורים וכן גניבה.

2. גזר דינו של הנאשם 3 ניתן ביום 20.7.15, ואילו בקשת המאשימה לחילוט הרכב הוגשה ביום 8.9.15.

בהתאם למפורט בחלקו הראשון של שגזר הדין מיום 18.5.15, חלקו של הנאשם 3 בביצוע העבירה הינו פחות באופן משמעותי מחלקם של שני הנאשמים הנוספים, כאשר הנאשם 3 הצטרף למעשה רק לאחר פעולות רבות שביצעו הנאשמים 1-2 בשלבי התכנון ותחילת ביצוע העבירה (ראו המפורט בגזר הדין וכן בכתב האישום המתוקן). עוד יש להדגיש את "חלקו" של הרכב בביצוע העבירה, כאשר הנאשם הגיע לנקודת מפגש עם הרכב, משם המשיך אל מקום ביצוע העבירה ברכב של סוכן משטרה אשר היה חלק ממבצעי העבירה. אף בהמשך, הרכב נותר סמוך לגן הפעמון. רק לאחר תום ביצוע העבירה, נסעו מבצעי העבירה אל הרכב, ומשם נסעו בשני רכבים אל מקום בו ביקשו לפרוץ את הכספת שנגנבה מהדירה.

3. כאמור לעיל, בקשת המאשימה לחילוט הרכב הוגשה באיחור, כחודשיים לאחר מתן גזר הדין. בכתב

האישום ציינה המאשימה כי תבקש, בהתאם לפקודת הסמים, "לקבוע כי הנאשם הינו סוחר סמים וחלט את המוצג: רכב מסוג ניסן מספר ל.ז. 10-549-29" (שגיאת הכתיב במקור). המאשימה לא ציינה בכתב האישום מי הוא אותו נאשם לגביו תבקש הכרזה כסוחר סמים; לא ייחסה כל עבירת סמים למי מהנאשמים; ולא ציינה כי תבקש לחלט את הרכב ככלי ששימש לביצוע עבירה.

עוד יצוין, כי אף בכתב האישום שתוקן והוגש לבית המשפט כשבעה חודשים לאחר כתב האישום המקורי, לא תוקנה הודעה זו (בנוסף, כתב האישום תוקן על ידי המאשימה פעמיים נוספות בסוגיית עדים, אך ההודעה לא תוקנה).

בתיק זה נשמעו טיעונים לעונש ביום 12.4.15; גזר הדין ניתן ביום 18.5.15, בעקבותיו התבקשה חוות דעת ממונה בעניינו של נאשם 3; דיון נוסף בעניינו של הנאשם 3 התקיים ביום 6.7.15; ולבסוף ניתן גזר דינו ביום 20.7.15. בכל אחד מדיונים אלה, לא ציינה המאשימה את בקשתה לחילוט הרכב.

מדובר בחלק מהתנהלות המאשימה בתיק זה, אשר הביאה את בית המשפט, בשל סוגיות אחרות, להטיל הוצאות על המאשימה (ראו החלטה מיום 27.10.14).

4. בית המשפט מוסמך לדון בסוגיית החילוט אף לאחר מתן גזר הדין (ראו סעיף 39 (ג) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט-1969)). יחד עם זאת, סמכות החילוט מצויה במתחם שיקול דעתו של בית המשפט, אשר בהחלט יכול לשקול, כאחת הנסיבות, את שאלת השיהוי בהגשת הבקשה (ראו את דברי כב' השופט סולברג במסגרת ע"פ 1000/15, **אבו אלחוזה נ' מדינת ישראל** (15.6.2015), פסקאות 25-26)). אין ספק שהימנעות המאשימה מלעתור במהלך טיעוניה לעונש לחילוט הרכב, לגביה לא ניתן כל הסבר בטיעוניה בדיון שהתקיים היום, מהווה משקל נכבד. מדובר בחלק משיקוליו של בית המשפט בעת הטלת העונש, גם אם אין מדובר ברכיב עונשי מובהק. בעניינו של הנאשם 3, הוטל עונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות וכן קנס כספי בסך 2,500 ₪, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות.

בנוסף, משקל משמעותי יש לתת לחלקו של הרכב בביצוע העבירה, כמפורט לעיל, אשר לא היה מרכזי ו"גורם בלעדיו אין" בביצועה. כאמור, הרכב כלל לא היה במקום ההתפרצות בעת ביצועה, ושימש להסעת הנאשם אל מקום החבירה לרכב באמצעותו הגיע עם האחרים אל הדירה, ובהמשך - לנסיעה מאותו מקום, שם חברו מבצעי העבירה אל הרכב. מעובדות כתב האישום, עולה כי הכספת שנגנבה הוסעה ברכב אחר.

הצטברות שיקולים אלה זה לזה מביאה לדחיית העתירה לחילוט הרכב, וקבלת הבקשה להחזרתו לבעליו.

לפיכך, אני מורה כי הרכב מסוג ניסאן שמספרו 10-549-29 - יוחזר לבעליו.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ו, 05 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.